

LGBT+ja

Scenariusz zajęć

CHILDHOOD

WORLD CHILDHOOD FOUNDATION
FOUNDED BY H.M. QUEEN SILVIA OF SWEDEN

FUNDACJA
DAJEMY
DZIECIOM
SIŁĘ

Fundacja Dajemy Dzieciom Się dąży do tego, by wszystkie dzieci miały bezpieczne dzieciństwo i były traktowane z poszanowaniem ich godności i podmiotowości.

Chronimy dzieci przed krzywdzeniem i pomagamy tym, które doświadczyły przemocy, by znały swoje prawa, wierzyły w siebie i cieszyły się życiem.

Realizując naszą misję:

- Oferujemy krzywdzonym dzieciom i ich opiekunom pomoc psychologiczną i prawną.
- Uczymy dzieci, jak mogą uniknąć przemocy i wykorzystywania.
- Uczymy dorosłych, jak traktować dzieci/co mogą zrobić, żeby nie były krzywdzone.
- Informujemy dorosłych, jak reagować, gdy podejrzewają, że dziecku dzieje się krzywda.
- Wpływamy na polskie prawo, by jak najlepiej chroniło interes dziecka.

AUTORZY:

Ewa Dziemidowicz, Marta Wojtas

REDAKCJA I KOREKTA:

Słowne Babki Sp. z o.o.

SKŁAD I DOSTOSOWANIE DO PROJEKTU:

Norbert Grzelka

Tekst publikacji jest dostępny na licencji Creative Commons

Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-Bez utworów zależnych 3.0 Polska

Tekst licencji dostępny na stronie www.creativecommons.org/licences/by-nc-nd/3.0/pl/

Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Fundacji Dajemy Dzieciom Się

Copyright © 2022 Fundacja Dajemy Dzieciom Się

Fundacja Dajemy Dzieciom Się

ul. Mazowiecka 12/25

00-048 Warszawa

tel. 22 616 02 68

e-mail: biuro@fdds.pl

www.fdds.pl

Scenariusz powstał w ramach kampanii Fundacji Dajemy Dzieciom Się „LGBT+ja” dzięki wsparciu finansowemu Childhood Foundatons. Więcej informacji na stronie kampanii: lgbtplusja.fdds.pl.

Ogólna charakterystyka zajęć

Lekcja „LGBT+ja” jest adresowana do uczniów klas VII–VIII szkół podstawowych oraz I klas szkół ponadpodstawowych. Dotyczy budowania postaw sojusznicznych wobec osób LGBT+ oraz poszerzania świadomości odnośnie sytuacji młodych osób LGBT+.

Cele zajęć:

- rozwijanie postaw sojusznicznych wobec osób LGBT+,
- wyjaśnienie znaczenia skrótu LGBT+,
- przekazanie wiedzy dotyczącej sytuacji osób LGBT+,
- wypracowanie sposobów wspierania osób LGBT+.

Osoby uczestniczące w zajęciach będą mogły się dowiedzieć, dlaczego i jak należy wspierać rówieśników/rówieśniczki LGBT+ oraz w jaki sposób można reagować na homofobiczną i trans-fobiczną przemoc. W zajęciach wykorzystywany jest film, który powstał w ramach kampanii „LGBT+ja” Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę realizowanej na profilach Telefonu Zaufania 116 111 na TikToku i Instagramie.

Odbiorcy:

uczniowie klas VII–VIII szkół podstawowych oraz I klas szkół ponadpodstawowych.

Wiek:

13–16 lat.

Czas trwania:

1 lekcja (1 × 45 min).

Miejsce:

klasa, świetlica, biblioteka.

Materiały:

film: <https://youtu.be/YG1ORTVew1g>.

Wymagany sprzęt:

laptop z dostępem do internetu, rzutnik i głośniki potrzebne do wyświetlenia filmu.

Osoby prowadzące:

nauczyciele, pedagodzy, psychologowie szkolni.

Uwagi:

Zachęcamy osobę prowadzącą, aby przed zajęciami skorzystała z następujących materiałów:

- pakiet edukacyjny Orientuj się! Stowarzyszenia Miłość nie wyklucza: <https://mnw.org.pl/orientujsie/>;
- Tęcza pod lupą, publikacja Kampanii Przeciw Homofobii: <https://kph.org.pl/wp-content/uploads/2017/12/Teczka-pod-lupa.pdf>.

Scenariusz lekcji

Lekcja

Czas (45 minut)

Treść lekcji

I. Wprowadzenie (5 minut)

Osoba prowadząca mówi:

„Dzisiaj porozmawiamy o sytuacji młodych osób LGBT+ w Polsce, o hejcie i innych wyzwaniach, z którymi na co dzień się mierzą. Przyjrzymy się temu, jak każdy z nas, na swój sposób, może być sojusznikiem lub sojuszniczką osób LGBT+.

Być może ten temat okaże się dla niektórych z was trudny. Może identyfikujecie się jako osoby LGBT+ lub ktoś z waszych bliskich jest osobą LGBT+. Pamiętajmy o tym, rozmawiając w trakcie zajęć, i ustalmy pewne zasady bezpieczeństwa.

Osoba prowadząca pokazuje wcześniej zapisane zasady na flipcharcie/tablicy/slajdzie:

1. Kiedy inna osoba mówi, słucham uważnie.
2. Nie oceniam innych.
3. Traktuję z szacunkiem i dyskrecją informacje oraz opinie ujawniane przez innych uczestników.
4. Podczas zajęć jestem aktywny/aktywna – uważnie słucham lub/i angażuję się w dyskusję.
5. Dbam o siebie, czyli dzielę się tylko tym, czym mam ochotę się podzielić
6. Kiedy pojawią się we mnie trudne uczucia lub myśli, rozmawiam o tym z psychologiem/psycholożką albo pedagogiem/pedagożką bądź inną zaufaną osobą dorosłą. Mogę również zadzwonić lub napisać do Telefonu Zaufania dla Dzieci i Młodzieży 116 111.

„Co wy na to? Czy chcielibyście dopisać jeszcze jakąś zasadę?”

II. Co oznacza skrót LGBT+ (5 minut)

Osoba prowadząca mówi:

„Zaraz zaproszę was do obejrzenia krótkiego filmu „LGBT+ja”. Wcześniej jednak ustalmy co oznacza skrót LGBT+.

Osoba prowadząca pyta uczniów czy znają rozwinięcie skrótu LGBT+. Dopytuje osoby uczestniczące o znaczenie poszczególnych liter i znaku „+”.

- L** oznacza lesbijki, czyli kobiety, którym podobają się kobiety.
- G** oznacza gejów, czyli mężczyzn, którym podobają się mężczyźni.
- B** oznacza osoby biseksualne, czyli takie, którym podobają się i mężczyźni i kobiety.
- T** oznacza osoby transpłciowe, czyli takie, których tożsamość płciowa jest niezgodna z płcią przypisaną przy urodzeniu.
- +** oznacza, że możliwości jest o wiele więcej.

Czy wiecie jakie literki mogą się znaleźć po +?

- Q** oznacza osoby queer, czyli takie, które nie odnajdują się w tradycyjnych kategoriach płci czy orientacji seksualnej.
- A** oznacza osoby aseksualne, czyli takie, które nie czują potrzeby wchodzenia w bliskie relacje seksualne lub romantyczne.

III. Film „LGBT+ja” – dyskusja” (15 minut)

Osoba prowadząca zaprasza do obejrzenia filmu „LGBT+ja” Po projekcji otwiera dyskusję. Wcześniej jednak zaznacza:

„*Jeśli są wśród nas osoby LGBT+, które chciałyby się podzielić swoimi refleksjami i doświadczeniem, wasz głos jest ważny i będzie usłyszany. Pamiętajcie jednak, że nie musicie tego robić. Zdobywanie wiedzy i nauka dobrego sojusznictwa leży po stronie waszych rówieśników.*

- *Jakie macie refleksje/emocje po obejrzeniu filmu?*

Osoba prowadząca pyta klasę o pierwsze wrażenia. Czy film się podobał, czy wywołał jakieś emocje, jeśli tak, to jakie. Pyta czy film porusza ważny problem - prosi o nazwanie problemu.

- *Jak rozumiecie jego przekaz?*

Osoba prowadząca pyta o przekaz filmu, dopytuje o ideę rówieśniczego wsparcia, jak osoby uczestniczące w lekcji ją rozumieją, czy się z nią zgadzają.

- *W filmie jeden z bohaterów zaskoczony jest tym, że aż 70% młodych osób LGBT+ doświadcza przemocy ze względu na swoją orientację i tożsamość. Czy was też to zaskoczyło?*

Osoba prowadząca komentuje:

„*W Polsce sytuacja osób LGBTQ+ jest bardzo trudna – wiele z nich doświadcza wyśmiewania, obrażania, dręczenia, wyzywania, przemocy. Hejt, przemoc i dyskryminacja wobec ludzi tylko dlatego, że są LGBT+, są obecne w mediach, w internecie, na ulicy, w domu, w szkole. Według badań Kampanii Przeciw Homofobii: 73% osób LGBT+ boi się być sobą w szkole; 70% osób LGBT+ doświadcza przemocy; 30% osób LGBT+ jest krzywdzona w szkole.*

Nie musi tak być – bardzo dużo zależy od nas. Na różne sposoby możemy mieć wpływ na rzeczywistość i na codzienność osób LGBT+.

IV. „Być sojusznikiem. Być sojuszniczką” (15 minut)

Osoba prowadząca mówi:

” Bohaterowie i bohaterki filmu mówili o tym, w jaki sposób pokazują, że są sojusznikami i sojuszniczkami osób LGBT+. Pamiętajcie, jakie były pomysły bohaterów i bohaterek filmu na wsparcie? W miarę czasu i chęci klasy osoba prowadząca może ponownie wyświetlić film.

Osoba prowadząca pomaga uczniom i uczennicom:

- mówienie głośno o swoim wsparciu dla osób LGBT+,
- okazywanie wsparcia, dawanie do zrozumienia, że się jest, pytanie, jak pomóc,
- podkreślanie, że w relacjach wrażliwość i otwartość powinny być normą,
- reagowanie na przemoc – szukanie pomocy, działanie, kiedy coś się dzieje,
- reagowanie na homofobiczne żarty,
- poszukiwanie wiedzy na tematy związane z mniejszościami – pytanie, rozmawianie, słuchanie osób LGBT+.

Osoba prowadząca mówi:

” Zastanówcie się teraz, w jaki sposób wy moglibyście i chcielibyście/mogłybyście i chciałybyście okazać wsparcie osobom LGBT+. Proponuję, abyście porozmawiali chwilę w 4-osobowych grupach i spróbowali wypisać na kartkach kilka takich sposobów, dzieląc je na trzy kategorie: co mogę zrobić indywidualnie, co możemy zrobić w naszej klasie, co możemy zrobić w szkole i poza szkołą.

Osoba prowadząca zapisuje trzy kategorie na tablicy albo flipcharcie. Osoby uczestniczące w zajęciach przyporządkują lub wpiszą tam swoje pomysły i propozycje.

Jak mogę pokazać, że jestem sojusznikiem/sojuszniczką?

1. Co ja mogę zrobić, aby pokazać, że jestem sojusznikiem/sojuszniczką?

Np. nosić tęczyowy znaczek, naszywkę, zgłaszać hejt na portalach społecznościowych, reagować na przemoc, reagować na żarty, edukować siebie, edukować innych, dyskutować z tymi, którzy myślą inaczej.

2. Jak w klasie możemy pokazać, że jesteśmy sojusznikami/sojuszniczkami?

Np. organizowanie tęczyowych piątków, dbanie o inkluzywną atmosferę, zgłaszanie hejtu i dyskryminacji, udział w pride month, wizualne symbole – flaga, plakaty promujące różnorodność, rozmawianie i edukowanie o LGBT+.

3. Jak w szkole i poza szkołą mogę okazywać swoje sojusznictwo?

Np. zorganizować spotkania edukacyjne dla rodziców, młodszych uczniów, zmiana zaimków w Librusie na taką, która odpowiada osobie uczniowskiej, zorganizować event dla szerszej publiczności, warsztaty itd.

Osoba prowadząca razem z osobami uczestniczącymi zastanawia się nad konkretnymi przykładami zachowań.

Przykład: reagowanie na homofobiczne żarty.

Jak możemy to zrobić?

- Powiedzieć: stop, to nie jest śmieszne.
- Nazwać: to jest homofobia, nie zgadzam się na takie żarty itd.

Osoba prowadząca może zaproponować wybranie jednej bądź kilku aktywności zasugerowanych przez uczniów i zaplanowanie wspólnego zrealizowania ich w szkole.

Podsumowanie (2 minuty)

”Dziękuję wam za wasze pomysły. Zobaczcie, jak wiele możemy zrobić – indywidualnie i razem – żeby okazać sojusznictwo osobom LGBT+ i budować społeczność otwartą na różnorodność. Pewnie wielu z was doświadczyło tego, jaką różnicę robi to, kiedy w różnych momentach, szczególnie tych, w których jest nam trudno, czujemy, że nie jesteśmy sami, bo dostajemy wsparcie od innych. Nasze działania, nasze zachowania, nasze słowa mogą być przeciwwagą dla hejtu i przemocy.

Pamiętajcie też, że jeśli jest wam z czymś trudno, przeżywacie trudne uczucia albo macie trudne myśli, to możecie skorzystać ze wsparcia naszego szkolnego pedagoga/psychologa. Możecie też zadzwonić do Telefonu Zaufania dla Dzieci i Młodzieży 116 111.

Pomagamy dzieciom, które doznały krzywdzenia.

Niesiemy pomoc bezpłatnie,
jednak możemy działać w ten sposób
dzięki ludziom o wielkich sercach!

Każda darowizna to realna pomoc dla dzieci:

→ **25 zł** to koszt odebrania połączenia w 116 111
telefonie zaufania dla dzieci i młodzieży.

→ **100 zł** pozwala na rozpoczęcie terapii dziecka,
które doświadczyło przemocy.

www.fdds.pl/wplac